

SUMMERCOURSE VU

2011 VU

VRJIE
UNIVERSITEIT
AMSTERDAM

Voor u ligt een boekje met een verslag van de summercourse 2011, die dit jaar van 13 tot 20 augustus aan de Vrije Universiteit plaatsvond. Een summercourse speciaal voor eerstegeneratiestudenten: studenten die als eerste uit hun familie gaan studeren aan een (Nederlandse) universiteit. Niet zelden hebben zij een lange weg afgelegd en zijn ze via VMBO, MBO en HBO bij de VU terecht gekomen. Ze hebben al heel wat hindernissen in hun studieloopbaan moeten nemen. Nu staan ze voor een grote sprong voorwaarts. Enige vorm van verwelcoming, ondersteuning en begeleiding kan deze studenten helpen om de sprong te nemen. Hun probleem is niet gebrek aan talent of gebrek aan doorzettingsvermogen of ambitie. Integendeel, van al deze zaken hebben zij eerder veel dan weinig in huis. Probleem is de academische cultuur, die vaak veraf staat van de wereld waarin ze zijn opgegroeid. De summercourse is bedoeld om de eerste kennismaking met de universiteit als academisch opleidingsinstituut goed te laten verlopen, zodat deze studenten evenveel kans hebben op een succesvolle studieloopbaan als andere studenten die vanuit achtergrond of vooropleiding al veel vertrouwd zijn met de wereld van de wetenschap.

Dit jaar mocht ik in het kader van de summercourse een college geven over onderzoek doen volgens de empirische cyclus. De betrokkenheid en de leergierigheid van veel studenten vielen mij tijdens het college al op. Toen ik aan het eind van de summercourse als lid van de jury mocht meehelpen met het uitkiezen van het beste essay en op de afsluitende zaterdagochtend een aantal presentaties van essays bijwoonde viel mij opnieuw het enorme engagement van de studenten op. Ze zijn zich bewust van de stap die ze in hun academische loopbaan gaan zetten. Gevoelens van hooggespannen verwachting en bezorgdheid over de eigen capaciteiten strijden om de voorrang. Maar boven alles de gedrevenheid om van de studie aan de VU een succes te maken. Een succes waarin dikwijls ouders en verdere familie delen.

De VU prijst zich gelukkig dat zoveel eerstegeneratiestudenten van uiteenlopende culturele herkomst onze universiteit kiezen om verder te studeren. Gelukkig vanwege de rijkdom aan tradities die deze vaak talentvolle studenten inbrengen. Gelukkig vanwege de kansen die hiermee aan alle leden van de universitaire gemeenschap geboden worden om te leren: te leren van elkaar, van elkaars levensbeschouwelijke en religieuze uitgangspunten die dikwijls nieuwe gezichtspunten inhouden. Dit leerproces komt niet alleen de studenten ten goede maar ook de hele universiteit als academische gemeenschap van studenten, docenten en onderzoekers.

NIEUWE GENERATIE: KLAAR VOOR DE START

Van VWO of HBO naar de universiteit: voor veel nieuwe studenten is het een grote stap. Een stap naar een nieuwe wereld, met haar eigen werkwijzen, normen en codes. Wat kun je verwachten, wat wordt er van je verwacht? Hoe vind je in deze wereld je weg? Voor studenten die de eerste uit hun gezin zijn die aan een universiteit gaan studeren, kan dit extra moeilijk zijn. Daarom biedt de VU hen bij de start van hun studie de summercourse.

Bijzondere aandacht voor studenten die als eerste uit hun familie gaan studeren, past binnen het beleid en de visie van de VU. De VU wil een afspiegeling zijn van de diverse samenleving die haar omringt. Het benutten van de rijkdom die de diversiteit in achtergronden van studenten en medewerkers biedt, is hierbij een belangrijk uitgangspunt. De VU ziet diversiteit als meerwaarde en als bron voor creativiteit, innovatie en reflectie. Eerstegeneratiestudenten brengen bijvoorbeeld, vanuit hun eigen achtergrond, nieuwe perspectieven met zich mee. Tegelijkertijd is bekend dat eerstegeneratiestudenten vaker te maken hebben met studievertraging en

uitval, omdat ze soms moeilijk hun weg vinden in de academische gemeenschap. De VU kiest er daarom voor om extra te investeren in de aansluiting voor deze studenten. Studiesucces in de bachelor begint – voor alle studenten – bij een vroege en intensieve bevordering van de sociale en academische integratie op de VU. Alle studenten zijn gebaat bij ondersteuning op dit gebied, maar voor eerstegeneratiestudenten is dit extra van belang om hun kansen op studietoetsen te vergroten. De VU summercourse is hiervoor een belangrijk instrument.

THUIS IN DE ACADEMISCHE GEMEENSCHAP

Tijdens de summercourse maakten 65 eerstegeneratiestudenten, vlak voor de start van hun eerste studiejaar, een week lang kennis met de academische wereld. Hierbij was aandacht voor zowel academische als sociale aspecten van het leven als student: kennismaken met academische werkvormen en werkwijzen, met expliciete en impliciete normen en codes, maar ook de campus leren kennen, medestudenten ontmoeten en kennismaken met het (studiegebonden) studentenleven.

INSPIRATIE UIT AMERIKA

Het idee voor een summercourse als instrument voor vergroten van aansluiting voor eerste generatie studenten is geïnspireerd op een programma van de University of California, Los Angeles (UCLA). UCLA is ervaringsdeskundige op het gebied van ondersteuning van eerstegeneratiestudenten: al decennialang bieden zij hen speciale programma's. Uitgangspunt hierbij is de pedagogy of excellence: het idee dat alle studenten kunnen excelleren, mits zij worden uitgedaagd en ondersteund. Bij de ondersteuning van eerstegeneratiestudenten gaat het dus niet zozeer om het wegwerken van deficiënties, maar om het ontwikkelen van ambities en talenten.

Sinds 2010 werken de VU en UCLA officieel samen op het gebied van diversiteit. In datzelfde jaar organiseerde het Onderwijscentrum voor het eerst haar eigen summercourse. In 2011 maakten gelden vanuit de overheid verdere ontwikkeling en opschaling mogelijk. Ook zocht het Onderwijscentrum samenwerking met drie faculteiten waar relatief veel eerstegeneratiestudenten studeren: Rechtsgeleerdheid, Economische Wetenschappen & Bedrijfskunde en Pedagogiek en Psychologie. In overleg met de faculteiten werd een divers, intensief en inspirerend introductieprogramma samengesteld.

JE EIGEN KOERS VAREN

Het thema van de summercourse was 'Je eigen koers varen'. Binnen dit thema deden studenten onderzoek naar het eigen levensverhaal. Ze onderzochten belangrijke momenten of factoren uit hun eigen levensverhaal reflecteerden op hun eigen identiteit in relatie tot hun studiekeuze: wat zijn mijn drijfveren, wat breng ik mee, wat hoop ik te leren? De summercourse was opgebouwd rondom het opzetten, uitvoeren en beschrijven van dit onderzoek. Studenten kregen colleges over (biografisch) onderzoek en academische vaardigheden en gingen in groepjes aan de slag. Het resultaat: essays waarin persoonlijke verhalen en academische analyse elkaar ontmoeten. Het winnende essay, geschreven door psychologiestudente Valery Bouwman, is in deze uitgave opgenomen.

STUDENTS FOR STUDENTS

In de summercourse was een centrale rol weggelegd voor het contact met medestudenten. Deelnemers werkten in kleine groepen, onder begeleiding van ouderejaarsstudenten (buddy's). Deze buddy's werden speciaal opgeleid om nieuwe studenten te coachen. Zij lieten studenten de campus zien, gaven antwoord op vragen over studeren aan de VU en hielpen studenten bij het schrijven van hun essay. Het enthousiasme en de ervaringsdeskundigheid van de buddy's leverden een cruciale bijdrage aan het succes van de summercourse. De buddy's die de studenten tijdens de summercourse begeleid hebben, blijven dat ook tijdens het eerste semester van hun studie doen. Zij blijven daarmee een centrale rol spelen in de sociale en academische integratie van nieuwe studenten op de VU.

In deze bundel leest u interviews met studenten, buddy's, docenten en organisatoren die bij de summercourse betrokken waren. Zij vertellen, ieder vanuit hun eigen perspectief, over wat dit project voor hen betekent. Toen de interviews werden afgenomen, was het studiejaar nog niet begonnen. Inmiddels is dat wel het geval. Dankzij de summercourse voelen studenten al aan de start van hun studie binding met de VU en de academische wereld. Twee weken na de start van het studiejaar schoot een student één van ons aan in het hoofdgebouw. "De summercourse heeft ons een voorsprong van 50 meter gegeven op de 100 meter sprint." Het startsein heeft geklonken... ready, set: go!

SUMMERCOURSE VU

2011

SUMMERCOURSE TEAM

VLNR: MITCHELL ESAJAS, ÖZLEM ÇOBAN,
NADIA ADNANI, RACHEL SCHALKWIJK,
HANNA KUIJS, CAROLINE HOLLEMAN,
LOES MULDER & JOÃO RICHMOND

**EEN VRIEND BELDE
ME VANAF HET
TERRAS. 'WAT
BEN JIJ AAN HET
DOEN?', VROEG HIJ.
TOEN IK VERTELDE
DAT IK AL IN DE
COLLEGE BANKEN
ZAT, BEGREEP HIJ
HET NIET. BEN IK
EVEN BLIJ DAT IK
NIET OP HET TERRAS
ZAT! NU HEB IK EEN
VOORSPRONG.**

“In het Oosten van Nederland, waar ik ben opgegroeid, zeggen ze vaak: ‘Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg.’ Zo kwam ik op de mavo terecht, onder mijn niveau. Het is lastiger om van de mavo naar de universiteit te gaan, dan in één keer op een hoog niveau in te steken. Maar ik heb me op kunnen werken, want ik pak alles aan. Mijn verleden heeft ervoor gezorgd dat ik zo ambitieus ben. Op mijn derde werd ik door mijn Nederlandse ouders geadopteerd uit Nigeria. Ik had een heupdefect, raakte verlamd aan beide benen en men vertelde me dat ik nooit meer kon lopen. Als het uiteindelijk dan toch beter gaat, dan realiseer je je wel dat je alle kansen moet grijpen. Mijn ouders hebben weinig beeld bij studeren, ze hebben altijd een café gehad. ‘Dat moet ons kind maar niet doen, studeren is alleen voor rijke mensen’, is hun gedachte. Ik probeer altijd te laten zien dat als je honderd procent je best doet, je heel ver kan komen. Daarom doe ik mee aan de summercourse, ik voel dat ik nu beter beslagen ten ijs kom. Een vriend belde me vanaf het terras. ‘Wat ben jij aan het doen?’, vroeg hij. Toen ik vertelde dat ik al in de collegebanken zat, begreep hij het niet. Ben ik even blij dat ik niet op het terras zat! Nu heb ik een voorsprong.”

IK ERVAAR DE SUMMERCOURSE ALS EEN PROEFTUIN EN DAT MAAKT DE VU STEEDS VERTROUWDER.

“Ik kom uit een dorp bij Alkmaar, en vind het eigenlijk best spannend om naar Amsterdam te gaan. Ik heb er moeite mee om meteen in het diepe gegooid te worden, vooral omdat ik de eerste ben van ons gezin die gaat studeren. De VU kwam tijdens de oriëntatiedagen kolossaal op me over: grote groepen, grote collegezalen. Maar deze week voelt het al een stuk aangenamer aan. Ik ervaar de summercourse als een proeftuin en dat maakt de VU steeds vertrouwder. Iedereen is erg behulpzaam; mijn buddy's vertellen me over boeken, docenten en locaties. Ik word me er wel bewust van dat het moeilijk zal zijn, die academische vaardigheden moet ik mezelf nog wel eigen maken. Maar mijn buddy's stellen me ook gerust. Ze helpen je en laten je steeds meer los. Nu ik al aan de sfeer heb kunnen wennen, heb ik meer rust en ruimte in mijn hoofd voor de lesstof. De studie zal zwaar zijn, maar ik kies hier nu voor, ik wil dit. Dit zijn de levensjaren waar het om gaat, dit is mijn toekomst en daar begin ik nu mee.”

“Zo zag mijn zomer er uit: bungeejumping, uitgaan, zwemmen, de stad in met vrienden. Het had weinig te maken met boeken lezen. Ik wilde graag meedoen aan de summercourse om er weer een beetje in te komen, want na tweeënhalve maand vakantie was ik lui geworden. Ook de afgelopen jaren heb ik niet zo mijn best gedaan op school. Terwijl ik vroeger hele hoge cijfers haalde! Het klinkt misschien arrogant, maar destijds was ik de slimste van de klas. In de vierde van het gymnasium kwam ik ineens tussen allemaal slimme klasgenoten te zitten met als gevolg dat mijn zelfbeeld veranderde. Ik ging mezelf ineens als dom zien en kreeg steeds minder zin in school. Bijna zakte ik voor mijn eindexamen! Het is eigenlijk belachelijk dat ik het zo ver heb laten komen. In mijn essay blik ik daar op terug en zo heb ik mijn motivatie weer teruggevonden. Ik heb nu helder waar ik heen wil. Mijn hele leven heb ik al een passie voor cijfertjes, ik volg het beursnieuws, ik kijk RTL Z. Nu ik hier zo elke dag over de Zuidas loop, hoop ik toch stiekem dat ik later in zo'n bedrijf terecht kom. Op de bovenste verdieping!”

“Ik wil een positief voorbeeld zijn. Een goede dochter, student, werkneemster; ik ga niet voor minder. Ambitie is goed natuurlijk. Maar ik realiseer me deze week dat die hoge lat mij ook kan belemmeren, het gaat erom dat je vertrouwt op wat je doet. De summercourse geeft mij daarom een goede start. Ik ontdek dat ik niet de enige ben die onzeker is! Dat mag dus. Ik voel me nu meer op mijn gemak en ik krijg handvatten mee, zowel praktische als mentale, die mij straks helpen om mijn studie te volbrengen en te worden wat ik wil. Ik wil mensen helpen, iets met kinderen doen. Op deze plek kan ik me daartoe ontplooiën, dat heb ik gemerkt. Ik zag dat er in de kantine halalvlees is. Zo mooi dat er rekening met je wordt gehouden. Daarom voel ik me geaccepteerd op de VU, ik mag hier zijn wie ik ben.”

MUHSEN SAMATAR
BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN

**ALS IEMAND MIJN
NAAM NOEMT, WIL
IK LATEN ZIEN WIE
IK BEN.**

“Als kind was ik altijd ziek, artsen wisten niet wat ze met me aanmoesten. Toen ik klein was, zijn we uit Somalië via Soedan naar Nederland gevlucht. Medici in Nederland onderzochten me, ik bleek epilepsie te hebben. In Somalië weet men niet echt wat dat is, veel mensen geloven in religieus exorcisme. Ze geloven dat je lichaam bezeten is. De artsen in Nederland gaven mij met hun medische verklaring erkenning en daarmee rust. Het was een biologisch probleem en niet mijn schuld! Ik vond het zó interessant wat ze me in het ziekenhuis vertelden. Ik wilde alles weten en begrijpen. Op de middelbare school verdiepte ik me daarom in micro-organismen en genetica. Nu wil ik zelf arts worden en mensen helpen. Ik ben een bescheiden persoon, ook mijn ziekte heeft daartoe geleid. Tijdens de jaren van mijn epilepsie trok ik mij erg terug en kwam weinig op straat. De summercourse geeft me nu zelfvertrouwen. De angst die ik had voor mijn opleiding is met tachtig procent omlaag gegaan. Ik heb mezelf de belofte gedaan dat ik mezelf meer open stel en sociale contacten aanga. Als iemand mijn naam noemt, wil ik laten zien wie ik ben.”

ELLEN MEIJERS
PEDAGOGISCHE WETENSCHAPPEN

**IK KOM VAN EEN
BOERDERIJ -
HOLLANDSER KAN
HET BIJNA NIET.
TOCH VOEL OOK IK
DIE ONZEKERHEID
VAN DE EERSTE
ZIJN.**

“Ik ben de eerste van mijn generatie die gaat studeren; mijn ouders hebben een boerderij, net als hun ouders. Maar ik ben een mensenmens, ik wil uitgedaagd worden. Als kind vroeg ik altijd al: ‘Waarom dit en waarom dat?’ Bij mij thuis nemen ze de dingen zoals ze zijn, ze zijn nuchter. En als ik aan tafel het woord ‘evalueren’ gebruik, zeggen ze: ‘En nu in het Nederlands alsjeblieft?’ Hier op de universiteit kan ik mijn ei kwijt. Het is echt een verademing om onder gelijkgestemden te zijn. Mijn ouders denken heel erg met me mee, maar ze weten niet hoe het er hier aan toegaat. Nu hoor ik in ieder geval over zaken die ik anders echt niet geweten had! Op de site van de VU las ik over eerstegeneratiestudenten met migrantenouders. ‘Eerstegeneratiestudent,’ dacht ik, ‘maar dat ben ik ook!’ Ik kom alleen van een boerderij - Hollandser kan het bijna niet. Toch voel ik ook die onzekerheid van de eerste te zijn. Ik zou de summercourse daarom ook aanraden aan mensen die er niet zo snel aan denken. Deze cursus is er ook voor jou!”

SUMMERCOURSE VU

2011

BUDDY'S

VLNR: CINDY IP, OSMAN ABDI BILLE,
FATMA İŞGÜZARER & OMAR OSMANI

BUDDY'S

CINDY IP, OSMAN ABDI BILLE,
FATMA İŞGÜZARER & OMAR OSMANI

IK HEB VAN HUIS UIT MEEGEKREGEN DAT JE KANSEN MOET GRIJPEN

OSMAN ABDI BILLE, BUDDY EN STUDENT PSYCHOLOGIE, CINDY IP, BUDDY EN STUDENTE BEDRIJFSKUNDE, FATMA İŞGÜZARER, BUDDY EN STUDENTE PSYCHOLOGIE, OMAR OSMANI, BUDDY EN STUDENT BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN

Omar: "Buddy's en deelnemers van vorig jaar vertelden me over de summercourse. Ze kenden de weg en hadden daarmee een voorsprong. Nu ben ik zelf buddy en zorg ik voor anderms voorsprong. Dat is geweldig!"

Fatma: "Wij zijn er om de studenten wegwijs te maken. We helpen ze met het schrijven van hun essay, delen onze ervaringen met ze. Het is voor mij erg belangrijk dat ik me kan inzetten voor een ander."

Osman: "Mijn broers en zussen studeerden wel al toen ik begon aan de universiteit, als ik vragen had kon ik bij hen terecht. Met mijn ervaring draag ik graag een steentje bij aan het gewenningsproces van anderen, voor wie de universiteit nog nieuw terrein is."

Omar: "Ik zocht even uit voor een van mijn studenten hoe hij bijles Engels kon volgen. Voor mij was dat een kleine moeite en hij was er heel blij mee."

Fatma: "Studenten kunnen behoefte hebben aan rolmodellen. Daar ontbreekt het hen vaak aan, omdat ze de eerste generatie zijn die gaat studeren. De summercourse geeft de studenten herkenning en inspiratie. Dat zijn volgens mij twee kernwoorden van deze week."

Osman: "Ik kan niet een rolmodel voor iemand zijn, maar ik kan de ander wel aan het denken zetten. 'Wat is jouw verhaal? Waar wil je heen?' In onze buddygroepjes spreken we daarover."

Cindy: "We zijn er speciaal vier dagen lang voor getraind, onder andere door trainers van het Centrum voor Studie en Loopbaan van de VU"

Fatma: "We leerden hoe we een socratisch gesprek kunnen voeren. We leerden leiderschap tonen. En we reflecteerden op onszelf, zoals de deelnemers nu ook doen."

Cindy: "De training was confronterend en leerzaam. Ik realiseerde me dat ik meer uit mezelf had kunnen halen. Als ik deze summercourse had kunnen doen aan het begin van mijn studie, dan had ik dat besef eerder gehad."

Fatma: "De studenten worden zich bewust van hun eigen unieke zelf, mogelijkheden en pad. Volgens mij is dat de kracht van dit project."

Omar: "Ik heb van huis uit meegekregen dat je kansen moet grijpen. Wij zijn vroeger gevlucht uit Afghanistan. Toen ik daar later terugkwam, zag ik mijn neefjes huiswerk maken in gedoneerde schriftjes. Ik realiseerde me dat zij niet de kansen hebben, die ik wel heb. Dat maakt dat je doorzet."

Osman: "Maar niet iedereen ervaart zijn achtergrond als stimulans. Sommige studenten ervaren juist druk vanuit hun ouders. Zo is de onderzoeksvraag van een van mijn studenten: 'Wat is mijn eigen, intrinsieke motivatie?' Het is belangrijk dat studenten die kennen."

Cindy: "En deze week biedt meer. De deelnemers krijgen een intensieve stoomcursus academische vaardigheden: academisch lezen, schrijven, denken en presenteren."

Fatma: "De cursus geeft de studenten zekerheid. Alleen al door de sociale contacten die ze opdoen, nog voordat ze aan de universiteit zijn begonnen. Dat heb ik zelf allemaal wel gemist."

Osman: "Ja, ik ook. Want in de colleges zit je met driehonderd mensen. Osman bestond niet. Als je je erkend en herkend voelt, voel je je automatisch meer thuis. En voel je je meer thuis, dan ga je beter studeren. Wij als buddy's willen de nieuwe studenten een warm welkom geven."

HET IS BELANGRIJK OM ECONFRONTEERD TE WORDEN MET JE EIGEN WAARHEID OM JE EIGEN KOERS TE KUNNEN VAREN.

SARITA BAJNATH, BUDDY EN STUDENTE
HEALTH SCIENCES, KLINISCHE PSYCHOLOGIE
EN GENEESKUNDE, ÖZLEM ÇOBAN, COÖRDI-
NATOR BUDDYTRAJECT

Sarita: "De summercourse? In één woord:
geweldig. Héél veel positiviteit, héél veel
kameraadschap."

Özlem: "Daarom wilde ik coördinator buddy-
traject worden: door studenten, voor studenten."

Sarita: "Veel eerstegeneratiestudenten zijn op-
geklommen vanaf het VMBO en komen groen en
onzeker op de universiteit aan. De strijd die ze
hebben moeten leveren valt op."

Özlem: "Ik was ook de eerste van de familie die
ging studeren. Wat keek ik als een berg tegen
die universiteit op. 'Hoe ga ik het allemaal red-
den', dacht ik?"

Sarita: Het is goed dat we nu al met de studen-
ten in gesprek gaan, zodat ze met zelfvertrou-
wen van start gaan.

Özlem: "De buddy's bieden ondersteuning en
herkenning."

Sarita: "Wij zijn de positieve voorbeelden,
Özlem en ik hebben ons ook niet laten remmen.
Ik kreeg eerst toerisme aangeraden als profiel,
maar kom op zeg, er zit echt wel meer in mij!
Nu doe ik drie wetenschappelijke opleidingen
naast elkaar."

Özlem: "Veel studenten weten de weg niet. Daar-
door lopen ze vertraging op, terwijl ze heel veel
in hun mars hebben. Dat is een verspilling van
talent."

Sarita: "Mijn omgeving kon me niet veel vertel-
len over de universiteit. Ik had ook van tevoren
willen weten: 'Wat is de functie van een decaan,
een ombudsman, wat is academisch schrijven?'"

Özlem: "De buddy's zijn speciaal getraind om de
studenten zo goed mogelijk te begeleiden. Het
opbouwen van vertrouwen vormde het centrale
thema tijdens die sessies."

Sarita: "Die trainingen waren af en toe confron-
terend en heel intensief, maar heel adequaat.
We blikten terug op ons eigen levensverhaal.
Het is belangrijk om geconfronteerd te worden
met je eigen waarheid om je eigen koers te
kunnen varen."

Özlem: "We verwachten veel van de studenten,
maar daarvoor krijgen ze ook veel terug, in een
goede sfeer."

Sarita: "Ja, de spirit van deze week is verslavend."

SUMMERCOURSE VU
2011

BUDDY'S
ÖZLEM ÇOBAN (COÖRDINATOR)
& SARITA BAJNATH

RYAN NIDHANSING
PRE-MASTER BUSINESS ADMINISTRATION

**ALS IK DE VERHALEN
VAN ANDEREN
HOOR DEZE WEEK,
GEEFT ME DAT
VERTROUWEN. ALS
JE ZIET WAT ZE
ALLEMAAL BEREIKT
HEBBEN, DENK JE:
'JA, HET KAN DUS!'**

"Mijn droom is om op het ministerie van Buitenlandse Zaken te werken. Daarom ga ik nu de universiteit doen; met HBO onderscheid je je tegenwoordig niet meer. Ik kom van de mavo, het was een lange weg. Maar ik ben gemotiveerd en gedisciplineerd. Die discipline zat er al vroeg in. Ik ben naar een bijzondere basisschool voor filosofie gegaan, de Platoschool in Amsterdam, heel streng. Die school heeft mij erg gevormd, ik kreeg mee dat het goed is om iets te bereiken in de samenleving. Die discipline komt ook door mijn gezinssituatie. Mijn moeder voedde ons alleen op en ik ben altijd een beetje het vaderfiguur voor mijn zusje geweest. Ik moest er wel iets van maken. In mijn essay blik ik terug op de factoren die hebben gezorgd voor mijn discipline. Toch blijft het spannend of ik de universiteit red. Ik ben immers een mavostudent, het is voor mij niet vanzelfsprekend dat het gaat lukken. Maar als ik de verhalen van anderen hoor deze week, geeft me dat vertrouwen. Anderen zijn ook in gebroken gezinnen opgegroeid. En als je dan ziet wat ze allemaal bereikt hebben, denk je: 'ja, het kan dus!' Daarnaast ben ik blij met de praktische handreikingen die je krijgt aangereikt: Wat is wetenschappelijk schrijven? Hoe orden je de juiste informatie? Schrijven vrees ik het meest op de universiteit, maar de colleges met tips en theorie stellen me gerust. Ik vind deze cursus voor iedereen een aanrader!"

SASKIA SIMBHOEDATPANDAY
PRE-MASTER SOCIOLOGIE

**KANSEN ZIJN ER
WEL, MAAR SOMS
ZIE JE ZE NIET.
DE KRACHT VAN DE
VU IS DAT ZE DIE
KANSEN ZICHTBAAR
MAAKT.**

“Van binnen borrelt het. Docent Mick Matthys gaf college over identiteit en het sociaal en cultureel kapitaal dat je opbouwt, dat raakte me. Ik heb onrecht gevoeld tijdens mijn jeugd. Ik voelde me op school te laag ingeschaald, alsof me kansen werden ontnomen. Mijn ouders waren migranten uit Suriname, zij wisten ook niet hoe het hier reilde en zeilde. Ze waren bescheiden. Enerzijds geloofde ik, omdat er zo weinig van mij werd verwacht, dat die lage verwachtingen reëel waren. Aan de andere kant wilde ik meer weten, las ik boeken en werkte in het cultureel centrum van de Schilderswijk in Den Haag, waar we woonden. Nu ga ik studeren. Waarom? Ik gun mezelf die kans. Ook al kan ik soms ook denken: ‘ik heb die titels niet nodig mensen, ik red me wel zonder.’ Ik zou later wel willen schrijven over wat ik allemaal heb meegemaakt. Maar dan moet ik eerst nog meer afstand van mijn verhaal kunnen nemen. Of ik wil de politiek in, dat lijkt me ook wel wat. Benadruk de overeenkomsten en vier de verschillen, dat is wat ik onthoud van deze week. En er is nog iets dat me blijft: kansen zijn er wel, maar soms zie je ze niet. De kracht van de VU is dat ze die kansen zichtbaar maakt.”

AMADIORA EMECHETE
MAATSCHAPPIJWETENSCHAPPEN

“Het is echt zo’n gezellige en bijzondere week. Iedereen is heel enthousiast, de buddy’s dragen dat over op de deelnemers. De groep voelt eerlijk gezegd bijna aan als familie. Zo voel je je minder in je eentje overgeleverd aan het onbekende. Deze week motiveert me om mezelf zoveel mogelijk te ontwikkelen, met kennis te verkrijgen. Ik ga Maatschappijwetenschappen studeren, omdat ik me interesseer voor verschillende culturen. Dat zat er al vroeg in: vanaf mijn veertiende maak ik ieder jaar een rondreis met mijn moeder. Tunesië, Marokko, Thailand - we hebben samen al heel veel van de wereld gezien. Mijn moeder werkt op de universiteit, zo kwam ik als klein meisje al in contact met die wereld. Nu realiseer ik me dat dat best speciaal is, voor sommigen blijft het onbekend terrein. Ik ben wel de eerste van het gezin die gaat studeren aan de universiteit. Ik koos voor de VU, want het gaat er hier gestructureerd aan toe. Door deze week voel ik me opgeladen, ik heb zin om te beginnen!”

MYLÈNE MARTODIHARDJO
BIOMEDISCHE WISKUNDE

“Vroeger op de basisschool had ik niet echt door dat ik slim was. Maar nu ik dat door heb, vind ik het wel slim om daar ook gebruik van te maken. Ik ben de eerste van het gezin die gaat studeren, mijn vader heeft er speciaal voor gespaard. Mijn familie is heel trots, dat vind ik lief. Mijn beeld van de universiteit is dat je altijd heel intensief moet werken. Maar mijn buddy’s zeggen dat als je goed plant, je ook tijd voor jezelf hebt. Zij helpen me enorm, ik weet niet met wie ik dit soort zaken anders had moeten bespreken. Dit jaar was ik uitgeloot voor Geneeskunde. Mijn droom is om nog meer te sparen, zodat ik hierna toch verder kan studeren voor arts. Dat besef is stiekem tot me doorgedrongen toen ik luisterde naar het college van David Pinto. Hij begon als schoonmaker, zette door en is nu professor!”

ALAIN CLAUDE RUTISHEREKA
CULTURELE ANTROPOLOGIE

**IK HEB GEVONDEN
WAT IK ZOCHT.
IK BEN ER KLAAR
VOOR.**

“Ik ga studeren voor de kennis. Hoe meer kennis je hebt, hoe beter. Op basis van de juiste informatie kunnen we elkaar begrijpen en samenleven. Ik ben een vluchteling uit Burundi, daar vechten ze met elkaar. Ik ben nu 33 jaar, heb alles zo'n beetje meegemaakt. Het was een lange weg, maar hier zit ik. En ik weet wat ik wil. Daarom kwam ik naar de summercourse, om mij zo goed mogelijk voor te bereiden op mijn studie. Ik heb gevonden wat ik zocht. Ik ben er klaar voor.”

DEZE WEEK GEEFT MIJ DE MOTIVATIE OM DE UNIVERSITEIT AF TE MAKEN, WAT ER OOK GEBEURT.

“Dat iedereen zo positief is tijdens deze cursus heeft me verrast, ik ben niet gewend dat mensen zo zijn. Toen ik begon aan de summercourse was ik sceptisch. Buddy’s van vorig jaar haalden me over om toch mee te doen, zij waren er zo enthousiast over. En nu ik meedoe, heb ik er echt wat aan, aan die spirit. Dat had ik niet verwacht, wel gehoopt. Deze week geeft mij de motivatie om de universiteit af te maken, wat er ook gebeurt. Dat was wel eens anders; op de middelbare school heb ik vaak de neiging gehad om te stoppen. Daarover schrijf ik mijn essay. Het is goed om mijn verhaal op papier te zetten, dan kan ik het daarna ook weggelgen. Waar ik het meeste zin in heb? Om te beginnen!”

SHAYINA BRASDORP
NOTARIEEL RECHT

**VAN JE
TEGENSLAGEN
MOET JE STERKER
WORDEN. LAAT LOS
EN GA VERDER.
EN DAT WIL IK:
MIJN DROOM
VERWEZENLIJKEN.**

“Ik ben opgegroeid in Suriname, Paramaribo. Mijn moeder verkocht percelen en ik ging mee. Zo kreeg ik de smaak te pakken, ik zag mezelf toen al als notaris. Ik dacht: ‘dit is wat ik wil’. Mijn eigen notariskantoor in Suriname beginnen, dat lijkt me wel wat. Omdat de opleiding Notarieel recht daar niet bestaat, moest ik wel overzee gaan studeren. Zo kwam ik in Nederland terecht. Ik ben de eerste van het gezin die de stap heeft gezet naar het buitenland. Het maakt me trots dat ik heb doorgezet. Mijn moeder stond er alleen voor in de opvoeding, maar ook zij zette door. Financieel was het kantje boord of we mijn studiegeld wel bij elkaar konden krijgen, maar het is gelukt. Ik doe nu mee aan de summercourse om wegwijs te raken op de VU. Dat is wel nodig, alles is anders hier: ze praten hier anders, je verdiept je in andere boeken. Maar deze week geeft me de juiste start. De gastcolleges zijn zo inspirerend en ik leer hier bijvoorbeeld hoe ik gestructureerd een essay schrijf. Van de week verloor ik even het vertrouwen. Maar toen dacht ik aan de woorden uit het college van David Pinto: ‘Van je tegenslagen moet je sterker worden. Laat los en ga verder.’ En dat wil ik: mijn droom verwezenlijken.”

HAFSA CHAIRI KAHLON
COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN

**IK BEN EEN
OMWEGSTUDENT,
IK WERD OP HET
LAAGSTE NIVEAU
VAN HET VMBO
GEZET.
MAAR ALS JE HARD
WERKT, WORD JE
BELOOND.**

“Ik ben een omwegstudent, ik werd op het laagste niveau van het VMBO gezet. Mijn beeld van de universiteit was dat het voor rijke, oude mensen zou zijn. Mijn ouders zijn laaggeschoold, ze konden mij niet helpen. Ik moest mijn eigen koers echt zelf varen. En nu zit ik hier en vind ik vertrouwen en herkenning. Als je hard werkt, word je beloond. Dat is mijn spreuk van de maand.”

JASPER POSTMA
BEDRIJFSKUNDE

Deze week voelt als een opstapje, daar had ik wel behoefte aan. Mijn ouders hebben mavo gedaan; op de middelbare school konden ze me op een gegeven moment niet meer helpen wanneer ik iets niet begreep. Soms was dat vervelend, maar ik heb er wel begrip voor. Nu ga ik Bedrijfskunde studeren aan de universiteit. Het hoogste, dat voelt bevredigend. Bedrijven die aan de grond zitten herstructureren, dat lijkt me mooi. Ooit wilde ik piloot worden, maar nu vlieg ik liever van het ene bedrijf naar het andere, als een soort bedrijvendokter. Ik ben blij dat ik deze week doorloop. De colleges over academisch schrijven en de stimulerende verhalen over de loopbaan van anderen blijven mij het meeste bij. En ik houd er goede contacten aan over!”

EMRE CAN GEZER
ECONOMIE EN BEDRIJFSECONOMIE

“Ik ben begonnen op de mavo. Veel vrienden van me die op het vwo zaten stimuleerden me. Net als mijn ouders zeiden ze: ‘Ga leren, goede cijfers halen’. Het zorgde ervoor dat ik doorzette en complimenten kreeg. Nu zit ik hier, op de universiteit, en dat maakt me trots. In mijn essay blik ik terug op de stijgende lijn die ik tijdens mijn middelbare school doormaakte. Ik heb de factoren van mijn succes op een rij gezet, zo leer je jezelf beter kennen. Ik ben nog maar heel jong en de poort van de universiteit heb ik maar mooi bereikt: best netjes. Die reflectie geeft mij extra motivatie voor de toekomst en dat is nuttig. Ik ben gedisciplineerd, maar toch is het spannend, de universiteit. Het zal wel wennen zijn; de boeken zijn hier veel dikker en ook nog eens in het Engels. Door deze week voel ik me meer thuis op de VU. Dat was de voornaamste reden voor mij om mee te doen. Ik voel me hier ook op mijn gemak omdat er studenten van verschillende nationaliteiten rondlopen. Een afspiegeling van de werkelijkheid. En het voelt volwassen, het wordt allemaal steeds echter.”

INSPIREREND, MOTIVEREND EN POSITIEF, ZO ERVAAR IK DEZE WEEK.

“Inspirerend, motiverend en positief, zo ervaar ik deze week. Van tevoren twijfelde ik, waarom zou ik een week opgeven van mijn vakantie? Maar het is echt zo boeiend en met zulke leuke mensen! Al een beetje proeven aan de universiteit voordat je in het diepe wordt gegooid, stelt me gerust. Dat had ik nodig, want het is best spannend om als eerste van de familie te gaan studeren. Ik denk dat ik wel hard moet werken om alles bij te houden. Die gedachte maakt me soms angstig. Maar hier zie ik dat anderen het ook kunnen. Mensen die een lange weg hebben afgelegd staan hier toch maar mooi als professor. Ik heb altijd al geweten dat ik wilde studeren aan de universiteit. De VU sprak me aan omdat ik hoorde dat het hier multicultureel is en dat je veel begeleiding krijgt. En nu mag ik beginnen! Psycholoog worden, kinderpsycholoog, dat is wat ik wil.”

**IK HAD WAT
STEUN VOOR EEN
VLEGENDE START
NODIG OMDAT HET
ALLEMAAL ZO
NIEUW VOOR ME IS.**

"Ik vind het zo spannend om aan de universiteit te beginnen. Door mijn dyslexie heb ik veel vertraging opgelopen, het heeft me onzeker gemaakt. Dat ik hier nu toch ben... het is iets waar ik lang naar heb uitgekeken. Van blijdschap kan ik nauwelijks woorden vinden om uit te drukken hoe ik het ervaar. Deze week is erg inspirerend voor me geweest. Ik heb zoveel kennis opgedaan, ik zit helemaal vol. Aan de hand van de colleges hebben we een indicatie gemaakt van onze levensloop, van je fysieke gezondheid, je scholing, de gevoelswereld daarbij. Zo kon je reflecteren op wat echt belangrijk voor je is. Ik voel me nu sterker en gerustgesteld. We hebben bijvoorbeeld geleerd hoe je om kunt gaan met de hoeveelheid leesstof die je opkrijgt. Ik had wat steun voor een vliegende start nodig omdat het allemaal zo nieuw voor me is. Door deze week is mijn nieuwe motto: "Het maakt niet uit hoeveel tegenslagen je hebt, waar een wil is, is een weg!" "

GUSTA TAVECCHIO
ORGANISATOR SUMMERCOURSE VU 2010

“Het is geweldig dat de summercourse dit jaar weer plaatsvindt. Vorig jaar ontwikkelde ik samen met Ina ter Avest de eerste summercourse. We boden eerstejaarsstudenten die geen herkenning vinden in hun naaste omgeving de mogelijkheid tot exploratie van de universiteit en zichzelf. Exploratie als ontdekkingsreis van hun unieke intellectuele, sociale en culturele kapitaal waarmee ze de stap naar de universiteit zetten. Wegens succes is deze week met gelden van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap dit jaar weer gerealiseerd. Het is een geslaagd voorbeeld van het VU diversiteitsbeleid voor het studiesucces van alle studenten. Het maakt me trots en biedt hoop voor de toekomst. Op naar de VU summercourse 2012!”

LEILA PAZARGADI
PHD IN COMPARATIEVE LITERATUUR,
UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES

“De VU heeft me uitgenodigd om deze week gastspreker te zijn. Ik werk aan de University of California, Los Angeles (UCLA) aan een dissertatie over de levensverhalen van vrouwen uit het Midden-Oosten na 9/11. Deze vrouwen willen gehoord worden, serieus genomen worden, net als de studenten hier en de studenten aan mijn universiteit in Los Angeles. Ik geloof in de krachtige werking van het levensverhaal. Door te schrijven vertolk je je stem, dat heeft een louterend effect. Het helpt je te ontdekken uit welke puzzelstukjes je bent opgebouwd en wat jouw koers is. Het helpt je je identiteit te omarmen. Daarnaast kun je met jouw verhaal herkenning bieden aan een ander. Daarom is het zo waardevol dat studenten deze week hun levensverhaal op academische wijze leren verwoorden. De summercourse van de VU is geïnspireerd op die van de UCLA. Het programma loopt daar al jaren en is een groot succes. Het biedt een houvast aan de studenten, omdat de universiteit overweldigend kan zijn. Daarna worden ze losgelaten, met extra motivatie, vertrouwen en academische instrumenten als bagage. Onderschat de studenten niet. Ze hebben van alles meegemaakt, maar zijn zo toegewijd, slim en getalenteerd. Dat valt me hier weer net zo op als thuis. Door de summercourse leren ze hun eigen identiteit en wilskracht te gebruiken als springplank voor de dag van morgen.”

TANJA JADNANANSING

TWEDE KAMERLID PVDA, PORTEFEUILLE HOGER ONDERWIJS

MICK MATTHYS

SENIOR ONDERZOEKER SOCIALE STIJGING,
ONDERWIJSCENTRUM VU EN UNIVERSITEIT UTRECHT

“Ik loop mee met de summercourse, omdat ik zelf de waarde ervan wilde ervaren. De VU vroeg me om betrokken te zijn, maar slechts een dag langskomen vond ik te vluchtig. Nu heb ik de tijd om met studenten te spreken. Wat me opvalt is hun onzekerheid. ‘Kan ik het wel?’, vragen ze zich af. Deze studenten komen uit omgevingen die niet per se heel erg motiverend zijn. Terwijl stimulans en vertrouwen in jezelf cruciaal zijn voor succes. Ik ben door mijn familie enorm gestimuleerd, maar misschien ben ik daarin een uitzondering. Het terugblikken op hun levensverhaal helpt de studenten. Door na te denken over wat je doet, ga je het ook beter doen. Reflecteren is een academische vaardigheid, academici moeten later ook beschouwend kunnen kijken naar de samenleving. Wat dat betreft zou deze cursus er voor alle studenten mogen zijn. Ook Tweede Kamerleden zouden meer mogen reflecteren. Daar is in de praktijk nauwelijks tijd voor. Aan de Kamer zal ik vertellen dat ik geloof dat het studiesucces van studenten door deze week significant wordt verhoogd. Een student vertelde me – treffender kan het niet: ‘Toen ik hier zaterdag aankwam was mijn zelfvertrouwen zo klein. Een paar dagen later heb ik het gevoel van: ja, ik kan het.’ ”

“Ik vind deze summercourse een schitterend fenomeen. Vandaag vertelde een promovendus bijvoorbeeld aan de studenten: ‘Zet door, je kunt het, je moet verder gaan.’ Had iemand me dat in mijn tijd maar verteld toen ik begon met studeren, dan was ik in één keer doorgeschoten. Nu heeft dat lang geduurd. Op latere leeftijd heb ik een dissertatie geschreven, met de titel ‘Doorzetters’. Het gaat over de carrière van universitair geschoolde kinderen uit de jaren zestig en zeventig, van ouders uit een arbeidersmilieu. Ik was ook zo’n kind. Nu doe ik onderzoek naar parallelle uitkomsten bij de studenten van de summercourse anno 2010 en 2011. Hun wereld ziet er anders uit, maar er zijn gelijkenissen te ontdekken. Neem de rol van de ouders: stimulans van huis uit is zo belangrijk, maar ouders vinden het soms moeilijk te accepteren dat hun kind meer kennis heeft dan zij. Kinderen voelen soms uit respect voor hun ouders een remming om boven hen uit te stijgen. Ze komen in een loyaliteitsconflict terecht. Deze week stimuleert de studenten om te schitteren. Tegelijkertijd geeft het hen een ontmoeting met het academische denken, waar reflecteren onderdeel van uitmaakt. Reflectie is een sleutel om verder te komen, daar kan je niet vroeg genoeg mee beginnen. Het valt me op dat de studenten daar heel serieus mee bezig zijn.”

VALERY BOUWMAN
PSYCHOLOGIE

WAT VOOR INVLOED HEBBEN MIJN GEZIN EN ANDEREN GEHAD OP HET VAREN VAN MIJN EIGEN KOERS?

WINNENDE ESSAY: MIJN 'EIGEN' KOERS VAREN

'I remember my mother's prayers and they have always followed me. They have clung to me all my life' Abraham Lincoln

INLEIDING

De aanleiding van dit onderzoek is het volgen van de summercourse aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Tijdens deze summercourse heb ik samen met mijn groep een socratisch gesprek gehouden. In dit gesprek zijn wij tot de conclusie gekomen wat onze eigen koers varen inhoudt. Aan deze eigen koers begon ik te twijfelen na het college van Dr. Mick Matthys. Hij vertelde in dit college dat wij de betekenis van verscheidene dingen overnemen van onze ouders. Hierdoor ben ik mij af gaan vragen in hoeverre studeren mijn 'eigen' koers varen is. In hoeverre wordt ik hier in gestimuleerd? Daardoor zal mijn centrale vraagstelling luiden: 'Wat voor invloed hebben mijn gezin en anderen gehad op het varen van mijn eigen koers en in hoeverre is het dan mijn 'eigen' koers varen?' Het doel van dit onderzoek is om erachter te komen wat mijn eigen koers varen betekent voor mij in de toekomst.

METHODE VAN ONDERZOEK

Dit onderzoek is uitgevoerd door middel van kwalitatief onderzoek, hier zijn twee methodes voor gebruikt. De eerste methode is een interview met een UCLA student. De theorie en tevens de tweede methode voor dit onderzoek komen voornamelijk uit het college van Matthys (2011) en het levensverhaal van Defoe (2011).

THEORIE: 'EIGEN' KOERS

Het thema van de summercourse 2011 aan de Vrije Universiteit is: 'je eigen koers varen', maar wat is een 'eigen koers'?

'Ei-gen: bn 1 aan de persoon of de zaak zelf toebehorend: zich iets ~ maken het leren 2 van iem of een zaak zelf uitgaand: ~er beweging op eigen initiatief; in ~ persoon 3 aangeboren; kenmerkend: ~ aan'

'Koers: de; -en 1 m vaart, richting, m.n. ve schip: ~ zetten naar zich wenden naar; een strakkere ~ volgen feller, harder optreden' (Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal, 2010)

Als we bovenstaande woorden samenvoegen krijgen we 'eigen koers'. Een eigen koers varen wordt door mij en mijn groep eerder in de week beschreven als 'een eigen keuze maken, er bewust achter staan en deze keuze doorzetten' (Socratisch gesprek, 2011). Mijn eigen koers varen uit zich in mijn optiek vooral in het studeren, ik ben de eerste uit mijn gezin en familie die een universitaire opleiding volgt.

De sociale leertheorie van Bandura houdt in dat een kind alles van zijn omgeving leert. Bandura heeft het 'Bobo Doll experiment' uitgevoerd. In dit experiment laat Bandura een ouder gedurende een paar minuten een pop slaan terwijl het kind hier naar kijkt. Als het kind bij de pop is, doet hij hetzelfde, hij begint de pop te slaan (1963, aangehaald in Hart & Kritsonis, 2006). Dit laat zien hoeveel wij van onze omgeving leren en overnemen.

De tweede theorie die ik wil beschrijven is de theorie van Priming. 'Priming: techniek waarmee je impliciete herinneringen van een labeltje (cue) voorziet dat het terughalen van die herinneringen stimuleert zonder dat de proefpersoon zich bewust is van het verband tussen het etiketje en de teruggehaalde herinnering' (Zimbardo, Johnson, & McCann, 2009).

De bovenstaande theorieën vormen voor mij nog meer argwaan of het 'eigen' wel zo eigen is. Wij leren van onze omgeving en volgens de sociale leertheorie van Bandura nemen wij als kind letterlijk alles over. Priming zorgt ervoor dat wij iets herinneren waarvan wij denken dat het onze eigen herinnering is, terwijl het eigenlijk om subliminale invloeden van buitenaf gaat.

LEVENSVERHALEN EN RESULTATEN VAN ANDEREN

Defoe (2011) beschrijft haar eigen koers varen als 'Your past does not have to determine your future, unless you allow it'. Mevrouw Defoe is opgegroeid in een achterstandswijk en haar ouders hebben de middelbare school afgerond, maar hebben nooit verder gestudeerd. Ik veronderstel dat zij daarom bovenstaande uitspraak refereert aan haar eigen koers varen. Haar vader heeft haar altijd gestimuleerd om te studeren, hij deed dit door haar er constant op te wijzen dat er meerdere wegen zijn die naar Rome leiden. Deze stimulans heeft er mogelijk voor gezorgd dat mevrouw Defoe is gaan studeren, wat mij terugbrengt naar de priming theorie. Tijdens het interview met Joel Loiza (2011) kwam duidelijk naar voren dat hij wel zijn eigen koers vaart maar dat hij indirect beïnvloed is door zijn ouders. Joel Loiza is 21 jaar en woont in Los Angeles. Hij woont in de Verenigde Staten en studeert vergelijkingsliteratuur aan de University of California in Los Angeles. De vader van Joel is geboren in Nicaragua en zijn moeder is geboren in Mexico. Hij is opgegroeid in een achterstandswijk. Hij werkt al vanaf zijn vijftiende en kwam er tijdens een rotbaan achter dat hij wilde studeren. Hij wilde zijn levensomstandigheden veranderen maar om dat te bereiken diende hij eerst te studeren (Loiza, 2011). Het was zijn eigen beslissing om te studeren maar zijn ouders hebben hem wel indirect beïnvloed, doordat hij zag hoe zij worstelden met geld. Hij wil een beter leven voor zijn familie en dat wil hij bereiken door financieel voor hen klaar te staan. Hij is de eerste in zijn familie die studeert op universitair niveau (Loiza, 2011).

MIJN LEVENVERHAAL

Ik ben geboren op vijf februari 1990. Ik heb twee broertjes en één zusje, zij hebben een andere vader dan ik. Wij zijn opgegroeid in een achterstandswijk. Ik heb geen fijne jeugd gehad bij mijn stiefvader, de enige manier waarop ik mij af kon sluiten van wat er gaande was, was studeren. Studeren is altijd mijn soort van ontsnapping aan de realiteit geweest. Ik was erg blij toen mijn

moeder en stiefvader gingen scheiden. Sindsdien is mijn moeder, mijn moeder en vader in één.

Wij hadden thuis niet veel geld te besteden, er was geen geld voor een hobby of voor een sport. Echter, dit wil niet zeggen dat er geen warmte was bij ons thuis, mijn moeder was er altijd voor ons. Mijn moeder heeft mij, zolang ik mij herinner, wel onbewust in de richting van studeren geduwd. Ik hoorde vaak verhalen over hoe graag zij wilde studeren, maar dit niet mocht toen zij net zo oud als ik was. Als ik thuis kwam met een goed cijfer was zij erg trots en zag ik haar stralen. Dit is voor mij een vorm van priming, omdat het lijkt alsof ik haar herinnering/beïnvloeding heb overgenomen. Ik wil laten zien dat ik wel mag studeren en dat ik dit ook kan. Dat mijn moeder dit niet heeft mogen doen is voor mij een stimulans en dit zal ik altijd in mijn gedachten houden. Op de middelbare school had ik veel vriendinnen die op jonge leeftijd zwanger werden. Dit wilde ik niet. Ik wilde en wil nog steeds een mooie toekomst, waarin ik onafhankelijk ben. Deze ervaring heeft indirect invloed op mij gehad omdat ik in zag wat ik niet wilde in mijn leven. Mijn moeder is in vele opzichten mijn rolmodel, door haar kracht en onvoorwaardelijke liefde, maar ik wil in de toekomst geen leven zoals dat van haar. Ik wil niet zoals mijn moeder zegt: 'elk dubbeltje omdraaien'. Al vanaf mijn vijftiende levensjaar werk ik: ik wil een goede toekomst, niet alleen voor mijzelf, ik wil tevens een rolmodel voor mijn broertje en later voor mijn kinderen zijn. Studeren is voor mij de sleutel tot succes en het begin van een mooie toekomst.

CONCLUSIE

De vraag die in onderzoek centraal stond was: 'Wat voor invloed hebben mijn gezin en anderen gehad op het varen van mijn eigen koers en in hoeverre is het dan mijn 'eigen' koers varen? Het antwoord op deze onderzoeksvraag is dat mijn eigen koers, niet mijn eigen koers is. Ik ben gestimuleerd door mijn moeder om te studeren, maar dit betekent niet dat ik ben gedwongen. Het interview met Joel (Loiza, 2011) wijst erop dat hij gestimuleerd is, net als ik doordat wij zagen wat voor toekomst wij niet wilden, ik wilde niet zwanger raken op jonge leeftijd en ik wil niet dezelfde toekomst als mijn moeder. Het levensverhaal van Defoe is in mijn optiek niet haar eigen koers, want zij is gestimuleerd door haar vader om te studeren.

Na het schrijven van dit onderzoek zijn er een aantal nieuwe onderzoeksvragen ontstaan die

ik graag zou willen onderzoeken. Hoe zal ik hier over vijf jaar op terug kijken, dat mijn moeder zoveel invloed heeft op mijn beslissingen, in hoeverre zal mijn moeder in de toekomst invloed hebben op mijn eigen koers varen?

'A daughter is a mother's gender partner, her closest ally in the family confederacy, an extension of her self. And mothers are their daughters' role model, their biological and emotional road map, the arbiter of all their relationships.' Victoria Secunda

LITERATUURLIJST

- Defoe, I. (2011, augustus 17). Past, present, future. Amsterdam, Nederland.
- Hart, K. E., & Kritsonis, W. (2006). Critical Analysis of an Original Writing on Social Learning. Opgeroepen op augustus 18, 2011, van NATIONAL FORUM OF APPLIED EDUCATIONAL RESEARCH JOURNAL VOLUME 20, NUMBER 3: <http://www.nationalforum.com/Electronic%20Journal%20Volumes/Hart,%20Karen%20E,%20Imitation%20of%20Film-Mediated%20Aggressive%20Models.pdf>
- Loiza, J. (2011, augustus 15). Exchange UCLA. (V. Bouwman, Interviewer)
- Matthys, M. (2011, augustus 15). Sociale stijging, levensverhaal en identiteit. Opgeroepen op augustus 17, 2011, van <http://bb.vu.nl/webapps/blackboard/execute/content/file?>
- Socratisch gesprek. (2011, augustus 13). Amsterdam, Nederland.
- Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal. (2010). Utrecht: Van Dale Uitgevers.
- Zimbardo, P., Johnson, R., & McCann, V. (2009). In Psychologie, een inleiding (p. 160). Amsterdam: Pearson Education Benelux.

DE SUMMERCOURSE WERD GEREALISEERD IN SAMENWERKING MET:

Centrum voor Studie en Loopbaan, Dialoog@VU, Cultuurcentrum Griffioen, Dienst Marketing en Communicatie, Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, Faculteit der Psychologie en Pedagogiek, Faculteit der Rechtsgeleerdheid, IDEE week, Sportcentrum VU, Universitair Centrum IT, University of California (Los Angeles) en de VU MediaXperience.

MET DANK AAN ALLE DOCENTEN, TRAINERS EN GASTSPREKERS:

Jeroen van Andel, Ina ter Avest, Wouter Beekers, Jos Beishuizen, Mariken Blom, Nancy Bruin, Françoise Companjen, Ivy Defoe, Elvier Geurink, Tanja Jadnanansing, Joris Kijzer, Mirella Kleijnen, Pim Koenen, Joost Linnemann, Mick Matthys, Suzanne Metselaar, Tuğçe Özyurt, Leila Pazargadi, David Pinto, Renée Rosenboom, Salmaan Sana, Renate Schepen, Erik Scherder, Lotte Tavecchio, Alma Wattimena en Marjorie Wielkens.

DE MEESTE DANK GAAT UIT NAAR ALLE BUDDY'S DIE ZICH BELANGELOOS HEBBEN INGEZET OM NIEUWE VU STUDENTEN EEN VLIEGENDE START TE GEVEN!

Anahita Abdali, Mustafa Al-Saady, Sarita Bajnath, Liban Abdi Bille, Osman Abdi Bille, Firdaouss Boutkourt, Miryam Dekker, Melinda Gayir, Hannah Hoijing, Salim el Idrissi, Cindy Ip, Wan Ip, Fatma İşgüzarer, Sixiënne Jansen, Hedy Kasanrawi, Berna Keskindemir, Hanane El Khaldi, Antoinette Kroes, Jonathan Leipoldt, Mostafa Mohseni, Paulien Molenaar, Elisabeth Monteiro Semedo, Lemar Neek, Omar Osmani, Madri Pabbi, Djamilla van der Stap, Kim Setkowski, Manou Sing, Nilay Sunguroğlu, Romaris Veldema, Rojuette de Vries.

De VU summercourse 2011 is tot stand gekomen in het kader van het project Diversiteit en Studiesucces, met subsidie van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met summercourse@vu.nl

UITGAVE VAN Onderwijscentrum VU

TEKST PORTRETTEn Hannah Aukes, www.schrijfbij.nl

FOTOGRAFIE Maarten Tromp, www.maartentromp.net

EINDREDACTIE Caroline Holleman, Hanna Kuijs & Loes Mulders

VORMGEVING Het IJzeren Gordijn, www.hetijzerengordijn.nl

DRUKWERK Drukkerij Stetyco, Amsterdam

